

200705576/1.

Datum uitspraak: 22 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/29500 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 2 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 juli 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk-ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

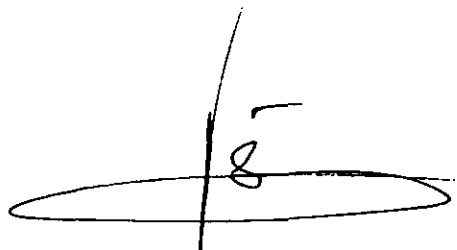
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 augustus 2007

452-474.

Verzonden: 22 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

07/24/07 DIN 14:23 [TX/RX NR 8970] 035

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkomst - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij Inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

AFSCH

uitspraak

11

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/29500 VRONTN CM

uitspraak van de enkelvoudige kamer

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Marokkaanse nationaliteit,
thans verblijvende op de Detentieboot 'De Stockholm' te Rotterdam,
Justitienummer:

eiser,

gemachtigde: mr. R. van 't Land, advocaat te Breda;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

verweerder,

vertegenwoordigd door drs. C.L.W. Slycke-van Dort,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 21 juli 2007 is eiser met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Eiser heeft op 23 juli 2007 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 30 juli 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Standpunten

Eiser heeft de rechtbank verzocht het beroep gegrond te verklaren, de opheffing van de bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

Verweerder heeft de rechtbank verzocht het beroep ongegrond te verklaren en het verzoek om toekenning van schadevergoeding af te wijzen.

Zaaknummer: Awb 07/29500 VRONTN CM

blad 2

3. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

Ter zitting is namens eiser aangevoerd dat in casu geen sprake is van een strafrechtelijk voortraject nu de aanhouding heeft plaatsgevonden door leden van de Koninklijke Marechaussee (hierna KMar) die geen zelfstandige bevoegdheid hiertoe hebben. Namens eiser wordt dan ook gesteld dat er sprake is van een vreemdelingrechtelijk voortraject dat ter toetsing staat aan de vreemdelingenrechter waarbij een onrechtmatige staandehouding heeft plaatsgevonden nu de staandehouding door onbevoegden is uitgevoerd.

De rechtbank overweegt hiertoe het volgende.

Eiser is tijdens een controle in het kader van mobiel toezicht vreemdelingen (hierna mtv) staandegehouden. Daarna is eiser aangehouden op grond van artikel 435 Wetboek van Strafrecht (hierna Sr), vervolgens is eiser blijkens het proces-verbaal model M111-B d.d. 21 juli 2007 in vrijheid gesteld voor het strafrecht en direct opgehouden voor de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgaande blijkt naar het oordeel van de rechtbank voldoende duidelijk dat eiser in het kader van het strafrecht is aangehouden. Of dit al dan niet door bevoegde personen is gedaan is in casu niet relevant. Dit kan ter toetsing staan in een andere procedure dan de onderhavige. Immers, enkel de bevoegdheden ontleend aan de Vw 2000 staan ter toetsing aan de vreemdelingenrechter. Nu de aanhouding heeft plaatsgevonden op grond van artikel 435 Sr is die bevoegdheid ontleend aan het Wetboek van Strafrecht.

Overigens merkt de rechtbank op dat uit het gegeven dat eiser tijdens de mtv-controle een rijbewijs heeft overgelegd dat niet van hem bleek te zijn verweerder op dat moment kon concluderen dat er sprake was van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

De vrees is gerechtvaardigd dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en zich bedient van een of meerdere aliassen.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder voldoende voortvarendheid betracht bij de (voorbereiding van de) uitzetting van eiser. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat uit de door verweerder overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat de regievoerder op 27 juli 2007 een laissez-passeraanvraag heeft verzonden naar de LP-kamer.

Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht.

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

Zaaknummer: Awb 07/29500 VRONTN CM

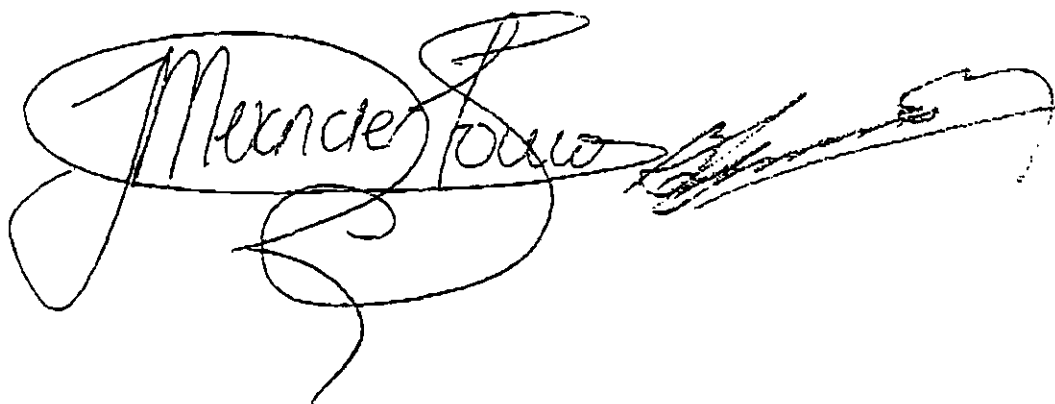
blad 3

4. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van J.M. van der Stouwe als griffier in het openbaar uitgesproken op - 2 AUG 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

2 AUG 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

Hoger Beroepschrift**Procedurenr. AWB 07 / 29500**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 6 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van
State

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC DEN HAAG

Geeft met verschuldigde eerbied te kennen:

_____ geboren op _____ met de Marokkaanse nationaliteit, thans
verblijvende op de Detentieboot "Stockholm" te Rotterdam, - appellant -, te dezer zake
woonplaats kiezende te (4818 LJ) Breda aan de Zandbergweg 49, ten kantore van zijn
gemachtigde mr. R. van 't Land, advocaat en procureur, die door hem bepaaldelijk
gevolmachtigd is namens hem onderhavig hoger beroepschrift op te stellen, te ondertekenen
en in te dienen.

Appellant is op 21 juli 2007 in vreemdelingenbewaring gesteld op grond van art. 59 lid 1
aanhel en onder a Vw. Hiertegen is op 23 juli 2007 beroep ingesteld, welk beroep bij
uitspraak van de enkelvoudige vreemdelingenkamer van de rechtbank te Den Haag, zitting
houdende te Almelo van 02 augustus 2007 ongegrond is verklaard, alsmede het verzoek om
schadevergoeding is afgewezen. Een afschrift van de uitspraak wordt hierbij meegezonden
(productie 1).

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van 02 augustus 2007 en daaraan ten
grondslag liggende overwegingen, waarom hij hiertegen hoger beroep instelt. Hij wenst
hiertoe de navolgende grieven aan te voeren.

Namens appellant is nadrukkelijk aangevoerd dat hij onrechtmatig in bewaring is gesteld. Er
is op onrechtmatige en onbevoegde wijze gebruik gemaakt van het strafrecht, waardoor dit
niet als onderbreking van het vreemdelingrechtelijke traject mag en kan worden beschouwd.
De vreemdelingrechtelijke staandehouding diende te worden getoetst en onrechtmatig te
worden bevonden. Voorts is hij op onrechtmatige wijze vanuit het strafrecht overgedragen
aan de vreemdelingendienst. De opgelegde maatregel van bewaring diende, mede bij
afweging van alle daartoe betrokken belangen, eveneens onrechtmatig te worden geacht. De
opgelegde maatregel van bewaring is dan ook vanaf aanvang onrechtmatig.

Op grond hiervan diende het beroep naar de mening van appellant gegrond verklaard te
worden met bevel tot onmiddellijke in vrijheidstelling van appellant, alsmede diende een
schadevergoeding toegekend te worden voor de onterecht ondergane detentie vanaf aanvang,
te weten vanaf 21 juli 2007. De hierna vermelde grieven dienen afzonderlijk, alsmede in
samenhang bezien, te leiden tot gegrond verklaring van dit hoger beroep.

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

DE GRIEVEN:

Grief 1.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsonwikkeling en rechtsbescherming, meer in het bijzonder in strijd met art. 50 lid 1 Vw jo art. 6 Politiewet 1993 jo het beginsel van ~~de~~ *l'ournement de pouvoir*, in de tweede alinea onder punt 3 op pagina 2 van de uitspraak heeft overwogen dat:

"Uit het voorgaande blijkt naar het oordeel van de rechtbank voldoende duidelijk dat eiser in het kader van het strafrecht is aangehouden. Of dit al dan niet door bevoegde personen is gedaan is in casu niet relevant. Dit kan ter toetsing staan in een andere procedure dan de onderhavige. Immers, enkel de bevoegdheden ontleend aan de Vw 2000 staan ter toetsing aan de vreemdelingenrechter. Nu de aanhouding heeft plaatsgevonden op grond van artikel 435 Sr is die bevoegdheid ontleend aan het Wetboek van Strafrecht. "

Toelichting:

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte het voorgaande heeft overwogen. Het moge duidelijk zijn dat appellant wellicht op enig moment strafrechtelijk is aangehouden, maar dat hieraan voorafgaande een (MTV-)controle conform art. 50 Vw heeft plaatsgevonden. Deze controle zou vervolgens door het strafrechtelijk (tussen)traject aan toetsing van de rechtmatigheid worden onttrokken. Appellant meent dat de rechtbank zich niet enkel kan laten leiden door de "stempel" die op dat deel van het traject wordt gezet. Het enkele feit dat er een proces-verbaal van aanhouding op grond van art. 435 Sr is, betekent niet dat alleen daarom er sprake is van een (rechtmatig) strafrechtelijk traject. Voorts wordt de rechtmatigheid van de strafrechtelijke aanhouding niet ter discussie gesteld en wordt ook niet aan de vreemdelingenrechter gevraagd zich hierover uit te laten.

Appellant stelt dat de KMAR in casu het strafrecht en aldus de vermeende bevoegdheid tot strafrechtelijke aanhouding "misbruikt" en aldus sprake is van een situatie van ~~de~~ *l'ournement de pouvoir*, waardoor het vreemdelingrechtelijk voortraject (de MTV-controle) niet meer aan toetsing onderhevig zou zijn geworden. Appellant meent dat dit ten onrechte het geval zou zijn.

Art. 6 van de Politiewet 1993 regelt de taken en bevoegdheid van de KMAR. Hieronder vallen de bevoegdheid tot optreden bij het bestrijden van de grensoverschrijdende criminaliteit en de verlening van bijstand in en samenwerking met de "reguliere" politie terzake overige strafzaken. De KMAR heeft derhalve niet de bevoegdheid tot het zelfstandig en alleen opereren in reguliere strafzaken (anders dan militaire strafzaken en/of grensoverschrijdende strafzaken). In onderhavig geval is geen sprake van grensoverschrijdende criminaliteit en/of een militaire strafzaak, waardoor de KMAR geen zelfstandige bevoegdheid tot het vervolgen van dit strafbare feit.

Wanneer sprake dient te zijn van een (rechtmatig) strafrechtelijk traject had de KMAR appellant, na zijn strafrechtelijke aanhouding, dienen over te dragen aan de burger politie. Na afhandeling van hetgeen dient te gebeuren in dat strafrechtelijk traject had die burgerpolitie hem weer kunnen / dienen over te dragen aan de vreemdelingenpolitie. Dit is echter niet gebeurd. Doordat appellant in de machtsfeer van de KMAR is gekomen vanwege de toepassing van een vreemdelingrechtelijke bevoegdheid (art. 50 Vw) en ook in vreemdelingrechtelijke sfeer is gebleven (daar de KMAR hem strafrechtelijk hebben gehoord)

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

is er in feite geen sprake van een onderbreking van het vreemdelingrechtelijke traject, waardoor de controle in het kader van art. 50 Vw wel degelijk door de vreemdelingenrechter op de rechtmatigheid getoetst had dienen te worden. Dat appellant in feite in de machtsfeer van de vreemdelingenpolitie is gebleven blijkt wel uit het feit dat hij door leden van de KMAR is gecontroleerd, door leden van de KMAR strafrechtelijk is aangehouden, aan een hulpofficier van justitie van de KMAR is voorgeleid en daartoe naar de brigade van de KMAR is overgebracht en vervolgens ook daar in vrijheid is gesteld (op papier) om vervolgens op de zelfde plek en door dezelfde personen weer vreemdelingrechtelijk te worden opgehouden. De rechtbank heeft dit miskend.

Appellant stelt daarbij dat de rechtbank zich ten onrechte heeft laten leiden door het feit dat appellant strafrechtelijk is aangehouden. Wanneer hiernaar geen nader onderzoek zou behoeven worden gedaan, dan kan nooit getoetst worden of in casu sprake is van een *detournement de pouvoir*.

Appellant meent dat de rechtmatigheid van de werkwijze van de KMAR wel degelijk door de vreemdelingenrechter getoetst dient te worden. Gelet op art. 6 van de Politiewet bezit de KMAR geen bevoegdheid om een strafzaak te vervolgen. Het is overigens uit de onderliggende stukken volstrekt duidelijk dat de betrokken leden van de KMAR bezig waren met het uitvoeren van een vreemdelingrechtelijke bevoegdheid (art. 50 Vw). De vreemdelingenrechter had dan ook dienen te oordelen dat het in het midden kan blijven of er al dan niet sprake is van een strafrechtelijk traject, maar dat zij door het onbevoegd gebruik van dat straftraject de rechtmatigheid van de daaraan voorafgaande MTV-controle niet aan toetsing kunnen onttrekken. Hierdoor strekt de toetsing van de rechtbank zich nog steeds enkel en alleen over de bevoegdheden als neergelegd in de Vw 2000.

Grief 2.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming, meer in het bijzonder in strijd met art. 50 lid 1 Vw, in de tweede alinea onder punt 3 op pagina 2 van de uitspraak heeft overwogen dat:

"Overigens merkt de rechtbank op dat uit het gegeven dat eiser tijdens de mtv-controle een rijbewijs heeft overgelegd dat niet van hem bleek te zijn verweerder op dat moment kon concluderen dat er sprake was van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf."

Toelichting:

Appellant stelt dat de rechtbank volledig ten onrechte en met onjuiste toepassing van het recht het voorgaande heeft overwogen. In de eerste plaats stelt appellant zich op het standpunt dat de rechtbank zich op basis van de enkele zich in het dossier bevindende mutatie aangaande de MTV-controle niet kan uitlaten over de rechtmatigheid van de staandehouding ex art. 50 Vw en aldus het al dan niet bestaan van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Hier komt bij dat bij een MTV-controle, wanneer aan alle doorvoor noodzakelijke voorwaarden is voldaan (is appellant een grensganger?), geen sprake behoeft te zijn van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Tenslotte kan geenszins worden geconcludeerd dat uit de enkele overlegging van een niet op zijn naam staand rijbewijs een redelijk vermoeden van illegaal verblijf kan worden afgeleid. Hiervoor is meer nodig. De hiervoor genoemde overweging van de rechtbank is dan ook volstrekt ten onrechte en in strijd met de toepassing van het recht opgenomen. Overigens nog daargelaten wat de rechtbank hiernee beoogt heeft aan te geven.

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

Grief 3.

Appellant meent voorts dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming, meer specifiek in strijd met art. 50 jo 59 Vw 2000, in de derde alinea onder punt 3 op pagina 2 van de uitspraak heeft overwogen dat:

"De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig."

Toelichting:

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte het voorgaande heeft overwogen. Immers heeft de rechtbank de procedure voorafgaande aan de in bewaringstelling in het geheel niet getoetst. Zowel de vraag of sprake is van een situatie van détournement de pouvoir als de vraag of de vreemdelingenrechtelijke staandehouding voorafgaande aan de inbewaringstelling en/of overdracht aan het vreemdelingenrecht rechtmatig is, is gesteld, noch beantwoord. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen dat de bewaring niet onrechtmatig behoeft te worden geacht.

Appellant heeft zich immers daarentegen op het standpunt gesteld dat de staandehouding onrechtmatig moet worden geacht omdat niet kan worden vastgesteld of sprake is van een rechtmatige MTV-controle, alsook een toe te passen belangenafweging in het voordeel van appellant dient uit te vallen aangezien de gronden van de maatregel van bewaring onvoldoende zwaarwegend zijn om de ernst van het gebrek te rechtvaardigen, alsook verweerder overigens geen belangen heeft gesteld welke tot die conclusie zouden moeten leiden.

Grief 4.

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming in de vijfde en zesde alinea onder punt 3 op pagina 2 van de uitspraak heeft overwogen dat:

"Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht."

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend."

Toelichting:

Appellant meent, onder verwijzing naar hetgeen door hem in de toelichting bij de voorgaande grieven is overwogen en hier als herhaald en ingelast beschouwd dient te worden, dat de rechtbank ten onrechte de maatregel rechtmatig heeft geacht. De rechtbank had de maatregel van bewaring onrechtmatig dienen te achten, aangezien de toepassing van de bewaring in strijd met de wettelijke vereisten moet worden geacht. Ook bij afweging van alle daarbij betrokken belangen had de oplegging van de maatregel niet gerechtvaardigd behoren te worden geacht, aangezien de door verweerder gestelde belangen niet opwegen tegen de ernst

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land

van het gebrek c.q. de geschonden norm (onrechtmatige staandehouding en detournement de pouvoir).

Het beroep had dan ook gegrond verklaard dienen te worden, als gevolg waarvan er tevens recht op schadevergoeding bestaat voor de tijd dat hij ten onrechte in bewaring heeft gezeten. Appellant meent dat de rechtbank hem een schadevergoeding had behoren toe te kennen vanaf 21 juli 2007 tot de dag dat hij in vrijheid zal worden gesteld.

Grief 5.

Appellant meent dat de rechtbank in navolging van de voorgaande grieven derhalve ten onrechte onder punt 4. Beslissing (pagina 3) heeft overwogen dat:

"De rechtbank

- *verklaart het beroep ongegrond;*
- *wijst het verzoek om schadevergoeding af."*

Toelichting:

Onder verwijzing naar hetgeen is overwogen in de toelichtingen bij de voorgaande grieven heeft de rechtbank ten onrechte en op onjuiste gronden vorenbedoelde beslissing genomen. De rechtbank had op grond van het voorgaande het beroep gegrond dienen te verklaren, alsmede het verzoek om schadevergoeding vanaf 21 juli 2007 tot en met de datum van opheffing van de maatregel van bewaring dienen toe te wijzen.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot uw College wendt met het eerbiedige verzoek het hoger beroepschrift gegrond te verklaren met vernietiging van de bestreden uitspraak d.d. 02 augustus 2007, alsmede zelf in de zaak te voorzien door te bepalen dat de maatregel van bewaring met ingang van 21 juli 2007 als onrechtmatig beschouwd dient te worden, appellant onmiddellijk in vrijheid te doen laten stellen, alsmede het verzoek om schadevergoeding voor de ten onrechte ondergane detentie vanaf 21 juli 2007 (tot en met datum in vrijheid stelling) toe te wijzen.

Breda, 06 augustus 2007

Gemachtigde

Productie: 1

TDNL

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4923	
B	- 6 AUG. 2007
ZAAKNR. 200705576	
AAN:	1/3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land

I

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

PER FAX: 070 - 365 13 80

mr. E.M.J. Thom

mr. A.W.A.P. Doesbu

mr. A.A. Nunnikhov

mr. R. van 't Lan

Lid van de NV:

mw. N.G. Pieters - Bradsh
chef de bure

Zandbergweg

4818 LJ Gre

t. +31 (0)76 53 35 3

f. -31 (0)76 53 35 3

Info@rdal

Stichting Beheer Dordengeld
48.68.02.280 ABN AMRO Bre

Datum: Breda, 06 augustus 2007

Procedurenr.: AWB 07 / 29500

Inzake: / IND

Betreffende: **Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingplaats Almelo d.d. 02 augustus 2007, nr. AWB 07/, inhoudende ongegrond verklaring van het beroep tegen de maatregel van bewaring van appellant en afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.**

Geachte Staatsraad,

Bijgaand zend ik u namens cliënt een hoger beroepsschrift tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingplaats Almelo d.d. 02 augustus 2007. Een afschrift van deze uitspraak treft u tevens bijgaand aan. Ik verwijs u graag naar de inhoud hiervan.

Ik verzoek u het daartoe te geleiden dat bijgaand hoger beroepsschrift in behandeling wordt genomen. Ik ontvang graag een ontvangstbevestiging. Graag verneem ik tevens van u de verdere gang van zaken.

In verband met de vreemdelingendetentie van cliënt op de Detentieboot "Stockholm" te Rotterdam verzoek ik u hierbij vriendelijk doch dringend het daartoe te geleiden dat voor onderhavige procedure een last tot toevoeging wordt afgegeven op naam van ondergetekende. Ik ontvang hier gaarne een afschrift van.

Ik vertrouw er op u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd en ben in afwachting van uw nadere berichten.

Met vriendelijke groet,

E. van 't Land

Bijlagen: 8

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.
 Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land Strafrechtsadvocaten is een maatschap die mede bestaat uit één of meerdere rechtspersonen.